

werden toegestaan bleven echter beperkt¹². In 1965 kon de burgemeester in zijn nieuwjaarstoespraak melden dat een project van 150 woningwetwoningen was voltooid¹³. Door de gemeente werd daarna een begin gemaakt met de bouw van bejaardenwoningen. In 1974 werd de 1000^e woning in Linne opgeleverd, gelegen in het bestemmingsplan Veestraat¹⁴. In de tachtiger jaren kwamen daar nog eens 150 nieuwbouwwoningen bij.

Sinds de verwoesting van het gemeentehuis in 1944 zetelde het gemeentebestuur in een provisorisch onderkomen. In 1961 kon begonnen worden met de bouw van een nieuw gemeentehuis op het voormalige tramemplacement aan de Nieuwe Markt¹⁵. De gemeente nam het gebouw in september 1965 in gebruik.

In 1975 had het stadsgewest Roermond een regionale stortplaats geopend op de grens tussen Linne en Montfort. Deze stortplaats groeide uit tot een terrein van vijf hectare, waarmee de gemeente alleen vanuit het oogpunt van de milieutaak bemoeienis had.

Economische ontwikkelingen

In de gemeente Linne was nauwelijks industriële activiteit. Voor de tweede wereldoorlog was de steenbrekerij van de Spoorwegen nabij de Spoorplas het enige industriële bedrijf van enige omvang in Linne. Bijna de helft van de werkende bevolking was echter in de industrie en nijverheid werkzaam: in 1947 werkten 109 personen in de mijnen, 82 in de chemische industrie, 60 in de bouw en 34 in de metaal en scheepsbouw. Een flinke minderheid van 32,6% vond in diezelfde tijd een bestaan in de landbouw¹⁶. Ten behoeve van het forensenverkeer stopte de trein nog tot ca. 1948 in Linne, hoewel deze stopplaats niet de status van station had.

In 1975 telde de gemeente vijf bedrijven met meer dan tien werknemers binnen haar grenzen, met de steenbrekerij nog steeds als grootste werkgever¹⁷. De aanleg van een industrieterrein ten noorden van het industriespoor was bedoeld voor de uitbreiding van de NV Patent en Kristalsodafabriek te Herten¹⁸. Het industrieterrein ten zuiden van ditzelfde spoor was bestemd voor de overige bedrijven.

Ontgrindingen

De ontgrindingen in Linne dateren van 1928¹⁹. In de periode 1945-1951 werden in totaal 15 ha ontgrind, terwijl voor nog eens 10 ha vergunning was verleend²⁰. De ontgrindingen hadden plaats in Osen, de Gerelingsplas en de Spoorplas. In 1975 besloegen de ontgrindingen ruim 100 ha, waarvan een deel in de jaren daarna weer werd aangevuld. De gemeente werkte hiertoe samen met de provincie in het project Watersportcentrum Midden-Limburg. Op het moment dat de ontgrinders hun blikken op de Linnerweerd dreigden te laten vallen, kwam de gemeenteraad in het geweer. Hoewel het gebied in het Streekplan niet was bestemd tot een gebied met zeer hoge landschappelijke waarde, was men van oordeel dat dit laatste ongeschonden uiterwaardengebied niet ook aan de baggermolens ten offer mocht vallen²¹.

---

¹² In 1954 werd een gemeentelijk woningbedrijf opgericht, dat tot aan de (overigens niet doorgegangene) overdracht van het gemeentelijk woningbezit aan de woningbouwvereniging Het Zuiden in 1968 bleef bestaan. Zie inventarisnummers 513, 97 en 99.

¹³ Zie inventarisnummer 547.

¹⁴ Zie inventarisnummer 76.

¹⁵ Zie inventarisnummer 413.

¹⁶ Zie inventarisnummer 894.

¹⁷ Zie inventarisnummer 90.

¹⁸ Later werd dit Natronchemie en daarna Solvay

¹⁹ Zie inventarisnummer 403.

²⁰ Zie inventarisnummer 78.

²¹ Zie inventarisnummer 1239.